

EUROPEISKA UNIONEN

EUROPAPARLAMENTET

RÅDET

Bryssel den 26 april 2024
(OR. en)

2016/0225(COD)

PE-CONS 18/24

ASILE 31
RELEX 175
CODEC 396

LAGSTIFTNINGSAKTER OCH ANDRA INSTRUMENT

Ärende: EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING om inrättande av en unionsram för vidarebosättning och inresa av humanitära skäl samt om ändring av förordning (EU) 2021/1147

**EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS
FÖRORDNING (EU) 2024/...**

av den ...

**om inrättande av en unionsram för vidarebosättning och inresa av humanitära skäl
samt om ändring av förordning (EU) 2021/1147**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 78.2 d och g,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande²,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet³, och

¹ EUT C 125, 21.4.2017, s. 40.

² EUT C 207, 30.6.2017, s. 67.

³ Europaparlamentets ståndpunkt av den 10 april 2024 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den ...

av följande skäl:

- (1) I sina slutsatser av den 10 oktober 2014 om *åtgärder för bättre hantering av migrationsflöden* konstaterade rådet att alla medlemsstater på ett rättvist och väl avvägt sätt bör bidra till vidarebosättning samtidigt som de insatser som gjorts av medlemsstater som berörs av migrationsströmmarna beaktas.
- (2) Denna förordning är baserad på en fullständig och heltäckande tillämpning av FN:s konvention angående flyktingars rättsliga ställning av den 28 juli 1951, kompletterad genom New York-protokollet av den 31 januari 1967 (*Genèvekonventionen*).
- (3) En unionsram för vidarebosättning och inresa av humanitära skäl (*unionsramen*) bör inrättas för att komplettera andra lagliga vägar. Unionsramen bör erbjuda de mest utsatta tredjelandsmedborgarna eller statslösa personerna i behov av internationellt skydd tillgång till en varaktig lösning i enlighet med unionsrätten och nationell rätt.

- (4) Den 19 september 2016 uppmanade FN:s generalförsamling eftertryckligen stater att trappa upp vidarebosättningsinsatserna samt utgick ifrån en övergripande åtgärdsram för flyktingar enligt vilken stater ska sträva efter att erbjuda vidarebosättningsplatser och andra lagliga migrationsvägar i en omfattning som skulle göra det möjligt att tillgodose de årliga vidarebosättningsbehov som fastställts av FN:s flyktingkommissariat (UNHCR). Enligt den globala flyktingpakt som antogs av FN:s generalförsamling den 17 december 2018 kommer frivilliga bidrag att begäras från stater för inrättande av vidarebosättningsprogram eller utvidgande av programmens tillämpningsområde, storlek och kvalitet.
- (5) I sitt meddelande av den 13 maj 2015 En europeisk migrationsagenda fastställde kommissionen att det behövs en gemensam strategi för att bevilja skydd åt fördrivna personer i behov av skydd genom vidarebosättning.
- (6) I sin rekommendation till medlemsstaterna av den 8 juni 2015 om ett europeiskt vidarebosättningssystem rekommenderade kommissionen att vidarebosättning bör baseras på en rättvis fördelningsnyckel. Denna följdes av slutsatserna från företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, av den 20 juli 2015, om att, genom multilaterala och nationella program, vidarebosätta 22 504 personer i klart behov av internationellt skydd. Vidarebosättningsplatserna fördelades mellan medlemsstaterna och Island, Liechtenstein, Norge och Schweiz i enlighet med åtagandena i bilagan till dessa slutsatser.

- (7) Den 15 december 2015 utfärdade kommissionen en rekommendation om ett frivilligt humanitärt mottagandesystem tillsammans med Turkiet till medlemsstaterna och associerade stater, i vilken den rekommenderade deltagande stater att ta emot personer som fördrivits till följd av konflikten i Syrien och som är i behov av internationellt skydd.
- (8) I sitt meddelande av den 6 april 2016 *för en reform av det gemensamma asylsystemet och ökade möjligheter till laglig inresa till Europa* meddelade kommissionen att man skulle lägga fram ett förslag till ett strukturerat system för vidarebosättning som en rättslig ram för unionens vidarebosättningspolitik med en gemensam hållning i fråga om säker och laglig ankomst till unionen för personer i behov av internationellt skydd.
- (9) I sin resolution av den 12 april 2016 om situationen i Medelhavet och behovet av ett helhetsgrepp på migration i EU underströk Europaparlamentet behovet av ett permanent EU-omfattande vidarebosättningsprogram, som erbjuder vidarebosättning för en betydande andel av det totala antalet flyktingar som söker skydd i unionen.
- (10) Den 27 september 2017 riktade kommissionen en rekommendation till medlemsstaterna om förbättrade lagliga vägar för personer i behov av internationellt skydd. Som svar på detta lovade medlemsstaterna att erbjuda 50 039 vidarebosättningsplatser.

- (11) Med utgångspunkt i befintliga initiativ och inom ramen för den befintliga internationella strukturen bör en stabil och pålitlig unionsram fastställas för inresa av tredjelandsmedborgare eller statslösa personer som är i behov av internationellt skydd, vilket ska genomföras i enlighet med en unionsplan för vidarebosättning och inresa av humanitära skäl (*unionsplanen*), som fullt ut bör respektera medlemsstaternas konkreta uppgifter vad gäller deras åtaganden.
- (12) Unionsramen bör sättas i samband med internationella insatser för vidarebosättning och inresa av humanitära skäl. Unionsramens bidrag till uppfyllandet av de globala behoven av vidarebosättning och inresa av humanitära skäl bör bidra till att stärka unionens partnerskap med tredjeländer i syfte att visa solidaritet med länder i regioner till vilka ett stort antal personer i behov av internationellt skydd har fördrivits genom att bidra till att minska trycket på dessa länder, främja dessa länders förmåga att förbättra villkoren för mottagande och internationellt skydd samt – i migrationssammanhang – minska irreguljära och farliga vidare förflyttningar av tredjelandsmedborgare och statslösa personer i behov av internationellt skydd.
- (13) För att bidra till de ökade insatserna för vidarebosättning och inresa av humanitära skäl och minska skillnaderna mellan nationell praxis och nationella förfaranden för vidarebosättning bör ett gemensamt förfarande och gemensamma urvalskriterier och skäl för vägran av inresa fastställas, liksom gemensamma principer för den status som ska beviljas personer som beviljats inresa.

- (14) Det gemensamma inreseförfarandet bör bygga på befintlig erfarenhet av och befintliga standarder för vidarebosättning och inresa av humanitära skäl i medlemsstaterna och, i tillämpliga fall, UNHCR.
- (15) Inresor av familjemedlemmar till tredjelandsmedborgare eller statslösa personer som är lagligen bosatta i en medlemsstat, eller till unionsmedborgare, bör inte påverka rättigheter enligt rådets direktiv 2003/86/EG⁴, Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG⁵ eller nationell rätt för familjeåterförening. Sådana inresor bör därför vara inriktade på de familjemedlemmar som inte omfattas av tillämpningsområdet för de direktiven eller för relevant nationell rätt eller som av andra skäl inte skulle kunna återförenas med sina familjer.

⁴ Rådets direktiv 2003/86/EG av den 22 september 2003 om rätt till familjeåterförening (EUT L 251, 3.10.2003, s. 12).

⁵ Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG av den 29 april 2004 om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier och om ändring av förordning (EEG) nr 1612/68 och om upphävande av direktiven 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG och 93/96/EEG (EUT L 158, 30.4.2004, s. 77).

- (16) För att säkerställa familjesammanhållning bör alla familjemedlemmar för vilka en medlemsstat avser att genomföra ett inreseförfarande och som uppfyller kraven och inte omfattas av skälen för vägran i regel och i möjligaste mån beviljas inresa tillsammans. Om det är omöjligt bör familjemedlemmar som inte har beviljats inresa tillsammans beviljas inresa så snart som möjligt i ett senare skede. I förfarandet för att fastställa strukturerna i en given familj som en tredjelandsmedborgare eller statslös person är beroende av, i enlighet med denna förordning, bör medlemsstaterna erkänna att de utvidgade familjebanden kan vara den sista försvarslinjen för enskilda personer som är fullständigt beroende av familjen för sin överlevnad samt psykologiska och känslomässiga omsorg.
- (17) Medlemsstaterna bör kunna välja för vilka personer ett inreseförfarande ska genomföras, inbegripet på grundval av hänsyn som rör familjens sammansättning. När medlemsstaterna gör det valet, bör de respektera principen om familjesammanhållning. Medlemsstaterna bör kunna kräva av tredjelandsmedborgare eller statslösa personer att de kan visa att det finns familjeband.
- (18) Begreppet fara för folkhälsan förstås som en sjukdom med epidemisk potential i den mening som avses i Världshälsoorganisationens internationella hälsoreglementen.
- (19) Ett inreseförfarande består av följande steg: framställan, i förekommande fall, identifiering, registrering, bedömning och ett beslut om inresa samt, vid vidarebosättning, ett beslut om beviljande av internationellt skydd eller, vid inresa av humanitära skäl, ett beslut om beviljande av internationellt skydd eller humanitär status enligt nationell rätt.

- (20) Ett positivt beslut om inresa betyder att en person i fråga om vilken ett inreseförfarande för vidarebosättning eller inresa av humanitära skäl har genomförts har godtagits för inresa av den medlemsstat som fattade det beslutet. Ett negativt beslut om inresa betyder att personen inte har godtagits för inresa av den berörda medlemsstaten.
- (21) Före beviljande av internationellt skydd bör en fullständig bedömning av tredjelandsmedborgarens eller den statslösa personens behov av internationellt skydd göras.
- (22) Vid inresa vid nödsituation bör bedömningen av de inresekrav som fastställs enligt denna förordning påskyndas. Inresa vid nödsituation bör inte nödvändigtvis vara kopplat till de regioner eller tredjeländer från vilka inresa ska ske enligt denna förordning. Samtliga medlemsstater bör uppmuntras att erbjuda möjligheter till inresa vid nödsituation.
- (23) Ett inreseförfarande bör slutföras så snart som möjligt, samtidigt som man säkerställer att medlemsstaterna har tillräckligt med tid för en adekvat undersökning av varje enskilt fall. Medlemsstaterna bör göra allt för att säkerställa att en tredjelandsmedborgare eller statslös person om vilken ett positivt beslut om inresa har fattats anländer till deras territorium senast tolv månader från dagen för det beslutet.

- (24) Alla personuppgifter om personer som har beviljats internationellt skydd eller humanitär status enligt nationell rätt i enlighet med denna förordning bör lagras i fem år från och med dagen för nationell registrering. Denna femårsperiod bör anses vara tillräcklig för inreseförfarandet, med tanke på att majoriteten av dessa personer kommer att ha varit bosatta i unionen i flera år och kommer att ha erhållit medborgarskap i en medlemsstat. Med tanke på att tredjelandsmedborgare eller statslösa personer som under tre år före inresa har vägrats inresa till en medlemsstat eftersom det fanns rimliga skäl att anta att de skulle utgöra en fara för samhället, allmän ordning, säkerhet eller folkhälsa för den medlemsstat som behandlar inreseakten eller på grund av en registrering på en spärrlista i Schengens informationssystem eller i en nationell databas i en medlemsstat bör vägras inresa enligt denna förordning, bör deras uppgifter lagras under en period av tre år från dagen för det negativa beslutet om inresa. Med tanke på att tredjelandsmedborgare som under tre år före inresan inte har gett sitt samtycke eller har återtagit sitt samtycke till inresa till en viss medlemsstat kan vägras inresa enligt bestämmelserna i denna förordning, bör uppgifterna lagras under en period av tre år från dagen för avbrytandet. Den period under vilken personuppgifter lagras bör vara kortare i vissa speciella situationer när det inte finns behov att bevara personuppgifter under så lång tid. Personuppgifter som tillhör en tredjelandsmedborgare eller en statslös person bör raderas omedelbart och permanent så snart den personen erhåller medborgarskap i en medlemsstat.

- (25) Det finns ingen rättighet att begära inresa eller att beviljas inresa i en medlemsstat. Dessutom finns det ingen skyldighet för medlemsstaterna att bevilja en person inresa enligt denna förordning.
- (26) Vidarebosättning bör vara den huvudsakliga typen av inresa, som kompletteras med inresa av humanitära skäl och inresa vid nödsituation, beroende på vad som är lämpligt under de specifika omständigheterna.
- (27) Syftet med unionsramen bör vara att få samtliga medlemsstater att bidra till genomförandet av unionsplanen och att trappa upp sina insatser för vidarebosättning och inresa av humanitära skäl för att i väsentlig grad kunna bidra till uppfyllandet av de globala vidarebosättningsbehoven, inbegripet vid nödsituationer.
- (28) I detta syfte bör den Asyl-, migrations- och integrationsfond som inrättas genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1147⁶ tillhandahålla riktat bistånd i form av ekonomiska incitament för alla personer som beviljas inresa i enlighet med unionsramen, samt för åtgärder i syfte att inrätta lämpliga infrastrukturer och tjänster för unionsramens genomförande.

⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1147 av den 7 juli 2021 om inrättande av Asyl-, migrations- och integrationsfonden (EUT L 251, 15.7.2021, s. 1).

- (29) Europeiska unionens asylbyrå (*asylbyrå*), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/2303⁷, bör, på medlemsstaternas begäran och i enlighet med sitt mandat, stödja medlemsstaterna vid genomförandet av unionsplanen, t.ex. genom att bistå dem vid genomförandet av vissa aspekter av inreseförfarandet och genom att samordna det tekniska samarbetet och underlätta gemensam användning av infrastruktur dem emellan.
- (30) Man bör främja utbytet av god praxis mellan aktörerna på området vidarebosättning och inresa av humanitära skäl i relevanta forum, inbegripet vid samråden om vidarebosättning och kompletterande vägar.
- (31) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av unionsramen bör genomförandebefogenheter ges till rådet för att fastställa och ändra den tvååriga unionsplanen, fastställa det totala antalet personer som ska beviljas inresa och ange vilken andel av detta antal som bör reserveras för vidarebosättning, inresa av humanitära skäl och inresa vid nödsituation och fastställa detaljer om medlemsstaternas deltagande i unionsplanen och deras bidrag till det totala antal personer som ska beviljas inresa, en beskrivning av den eller de specifika grupper av personer som unionsplanen ska tillämpas på samt en specificering av de regioner eller tredjeländer från vilka inresa ska ske.

⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/2303 av den 15 december 2021 om Europeiska unionens asylbyrå och om upphävande av förordning (EU) nr 439/2010 (EUT L 468, 30.12.2021, s. 1).

- (32) Att tilldela rådet sådana genomförandebefogenheter är motiverat eftersom dessa genomförandebefogenheter avser nationella verkställande befogenheter avseende tredjelandsmedborgares inresa till medlemsstaternas territorium.
- (33) Ändringar av unionsplanen för att ta hänsyn till nya omständigheter skulle kunna omfatta bidrag till nya regioner eller tredjeländer som fullt ut respekterar de indikationer på frivillig grund som medlemsstaterna har gett i högnivåkommittén för vidarebosättning och inresa av humanitära skäl (högnivåkommittén), genom omfördelning av befintliga bidrag eller nya bidrag.
- (34) Dessa genomförandebefogenheter bör utövas på grundval av ett förslag från kommissionen om det totala antal personer som ska beviljas inresa och en specificering av de regioner eller tredjeländer från vilka inresa ska ske med full respekt för de indikationer på frivillig grund som medlemsstaterna har gett före förslaget i högnivåkommittén. Kommissionen bör lägga fram sitt förslag till unionsplan samtidigt som sitt förslag till utkastet till unionens årliga budget året före den tvåårsperiod då unionsplanen ska genomföras. Kommissionen bör vid behov lägga fram sitt förslag till ändring av unionsplanen samtidigt som ett motsvarande förslag om förslaget till ändringsbudget. Rådet bör sträva efter att anta förslaget inom två månader.
- (35) Bestämmelserna om innehållet i internationellt skydd som finns i asylregelverket bör tillämpas från och med den tidpunkt då en person som har beviljats inresa och internationellt skydd anländer till den berörda medlemsstatens territorium eller, om internationellt skydd beviljas efter det att den berörda personen anländer till medlemsstatens territorium, från och med den tidpunkt då den personen beviljas internationellt skydd.

- (36) Integrationen av personer som beviljats inresa i värdsamhället är viktig för ett lyckat inreseförfarande. Personer som beviljats inresa bör ha samma tillgång till integrationsåtgärder som de som åtnjuter internationellt skydd i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) .../...⁸⁺. Medlemsstaterna bör kunna kräva deltagande i sådana integrationsåtgärder endast om dessa åtgärder är lättillgängliga, finns att tillgå och är kostnadsfria. Medlemsstaterna bör också, när detta anses görligt, erbjuda tredjelandsmedborgare eller statslösa personer ett informationsprogram före avresan. Ett sådant program skulle kunna innehålla information om deras rättigheter och skyldigheter, språkkurser och information om den sociala, kulturella och politiska situationen i medlemsstaten. Sådan information skulle också kunna tillhandahållas efter inresan till den berörda medlemsstatens territorium eller ingå i integrationsåtgärder, med beaktande av den särskilda utsattheten hos den person som beviljats inresa. Medlemsstaterna bör också kunna inrätta informationsprogram som är anpassade efter behoven hos personer som beviljats inresa för att ge dessa personer vägledning efter ankomsten, särskilt när det gäller att lära sig värdmedlemsstatens språk, skaffa sig utbildning och få tillträde till arbetsmarknaden, med beaktande av deras särskilda utsatthet. Berörda organ och personer, såsom lokala myndigheter och personer som redan har beviljats inresa, bör i arrangemang som bestäms av medlemsstaterna i möjligaste mån inkluderas i genomförandet av sådana program.

⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) .../... av den ... om normer för när tredjelandsmedborgare eller statslösa personer ska anses berättigade till internationellt skydd, för en enhetlig status för flyktingar eller personer som uppfyller kraven för att betecknas som subsidiärt skyddsbehövande och för innehållet i det beviljade skyddet, om ändring av rådets direktiv 2003/109/EG och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/95/EU (EUT L, ..., ELI: ...).

⁺ EUT: Vänligen inför i texten numret på den förordning som finns i dokument PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)) och för in nummer, datum och EUT-hänvisning avseende den förordningen i fotnoten.

- (37) Alla personer som har beviljats inresa i enlighet med denna förordning, inbegripet när humanitär status beviljats enligt nationell rätt, bör avhållas från sekundär förflyttning. Inom ramen för unionsrätten och unionens politik bör medlemsstaterna samarbeta effektivt och utan oskäligt dröjsmål återta personer som har beviljats inresa i enlighet med denna förordning och som påträffas i en medlemsstat där de saknar rätt att vistas.
- (38) Utan att det påverkar rätten att ansöka om internationellt skydd får medlemsstaterna vid inresa av humanitära skäl fatta beslut om en tredjelandsmedborgares eller statslös persons inresa till dess territorium på grundval av en inledande utvärdering och bevilja personen humanitär status enligt nationell rätt.
- (39) Humanitär status enligt nationell rätt bör fastställa rättigheter och skyldigheter motsvarande dem som föreskrivs i artiklarna 20–26 och 28–35 i förordning (EU) .../...⁺ för personer som innehar status som subsidiärt skyddsbehövande. Denna status bör återkallas endast vid nya omständigheter eller nya bevis avseende personens uppfyllande av kraven efter beslutet om beviljande av statusen.

⁺ EUT: Vänligen inför i texten numret på den förordning som finns i dokument PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)).

- (40) I enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) .../...⁹⁺⁺ bör det antal tredjelandsmedborgare som medlemsstaterna beviljat inresa genom unionsprogram och nationella program för vidarebosättning eller inresa av humanitära skäl, för att fullständigt återspegla varje medlemsstats insatser, tas i beaktande vid bedömningen av den övergripande situationen i unionen som del i den årliga Europeiska rapporten om asyl och migration.
- (41) Med tanke på UNHCR:s expertis vad gäller de olika formerna av inresemöjligheter för personer i behov av internationellt skydd från tredjeländer, till vilka de har fördrivits, till medlemsstater som är villiga att ta emot dem, bör UNHCR fortsätta spela en viktig roll inom unionsramen. Det bör vara möjligt att uppmana andra internationella aktörer förutom UNHCR, såsom Internationella organisationen för migration, att bistå medlemsstaterna i genomförandet av unionsramen.

⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) .../... av den ... om asyl och migrationshantering, om ändring av förordningarna (EU) 2021/1147 och (EU) 2021/1060 och om upphävande av förordning (EU) nr 604/2013 (OJ L, ..., ELI: ...).

⁺⁺ EUT: Vänligen inför i texten numret på den förordning som finns i dokument PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)) och för in nummer, datum och EUT-hänvisning avseende den förordningen i fotnoten.

- (42) En högnivåkommitté bör inrättas för samråd med berörda parter om genomförandet av unionsramen. Högnivåkommittén bör råda kommissionen i frågor som rör genomförandet av unionsramen, inbegripet när det gäller ett rekommenderat antal personer som ska beviljas inresa samt från vilka regioner eller tredjeländer som inresa bör ske, med beaktande av UNHCR:s prognos med de globala vidarebosättningsbehoven. Högnivåkommittén bör kunna utfärda rekommendationer. Kommissionen bör uppmana medlemsstaterna att på frivillig grund vid mötet i högnivåkommittén ange detaljerna för deras deltagande, däribland typen av inresa och länder från vilka inresa ska äga rum, samt deras bidrag till det totala antalet personer som ska beviljas inresa i enlighet med unionsplanen.
- (43) Medlemsstaternas insatser för vidarebosättning och inresa av humanitära skäl enligt denna förordning bör stödjas genom lämplig finansiering från unionens allmänna budget. För att möjliggöra en korrekt och långsiktigt fungerande unionsram bör förordning (EU) 2021/1147 ändras.
- (44) Denna förordning påverkar inte medlemsstaternas möjlighet att anta eller genomföra nationella vidarebosättningsprogram, till exempel om de bidrar med ett ytterligare antal inresemöjligheter till det totala antalet personer som ska beviljas inresa i enlighet med unionsplanen.

- (45) Komplementaritet med pågående initiativ för vidarebosättning och inresa av humanitära skäl inom unionsramen bör säkerställas.
- (46) Denna förordning är förenlig med de grundläggande rättigheter och de principer som erkänns särskilt i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och bör därför tillämpas på ett sätt som är förenligt med dessa rättigheter och principer, särskilt vad gäller barns rättigheter, rätten till respekt för familjelivet och den allmänna principen om icke-diskriminering.
- (47) All behandling av personuppgifter som utförs av medlemsstaternas myndigheter inom ramen för denna förordning bör ske i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679¹⁰.
- (48) All behandling av personuppgifter som utförs av asylbyrån inom ramen för denna förordning bör ske i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725¹¹, liksom förordning (EU) 2021/2303, och bör respektera principerna om nödvändighet och proportionalitet.

¹⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).

¹¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 av den 23 oktober 2018 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner, organ och byråer och om det fria flödet av sådana uppgifter samt om upphävande av förordning (EG) nr 45/2001 och beslut nr 1247/2002/EG (EUT L 295, 21.11.2018, s. 39).

- (49) Eftersom målet för denna förordning, nämligen att inrätta en unionsram, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av omfattningen och verkningarna av unionsramen för vidarebosättning, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget). I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (50) I enlighet med artiklarna 1, 2 och 4a.1 i protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till EU-fördraget och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4 i det protokollet, deltar Irland inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Irland.
- (51) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, deltar Danmark inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Danmark.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

1. Genom denna förordning

- a) inrättas en unionsram för vidarebosättning och inresa av humanitära skäl (*unionsramen*) för beviljande av inresa för tredjelandsmedborgare eller statslösa personer till medlemsstaternas territorium i syfte att i enlighet med denna förordning bevilja dem
 - i) internationellt skydd, eller
 - ii) humanitär status enligt nationell rätt som fastställer rättigheter och skyldigheter motsvarande dem som föreskrivs i artiklarna 20–26 och 28–35 i förordning (EU) .../...⁺ för personer som innehar status som subsidiärt skyddsbehövande, och
- b) fastställs regler för tredjelandsmedborgares eller statslösa personers inresa, genom vidarebosättning eller inresa av humanitära skäl, till medlemsstaternas territorium vid tillämpning av denna förordning.

⁺ EUT: Vänligen för in numret på den förordning som finns i dokument PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)).

2. Denna förordning medför inte någon rätt för tredjelandsmedborgare eller statslösa personer att begära inresa, eller att beviljas inresa, till medlemsstaternas territorium.
3. Denna förordning medför inte någon skyldighet för medlemsstaterna att bevilja inresa för en tredjelandsmedborgare eller en statslös person.
4. Medlemsstaterna ska på frivillig basis bidra till den unionsplan för vidarebosättning och inresa av humanitära skäl (*unionsplanen*) som avses i artikel 8. De indikationer som ges av medlemsstaterna i högnivåkommittén för vidarebosättning och inresa av humanitära skäl, som inrättas enligt artikel 11, ska vara frivilliga vad gäller detaljerna för deras deltagande, däribland typen av inresa och de regioner eller tredjeländer från vilka inresa ska äga rum, samt vad gäller deras bidrag till det totala antal personer som ska beviljas inresa i enlighet med unionsplanen.

Artikel 2
Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

1. *vidarebosättning*: inresa till en medlemsstats territorium, efter en framställan från FN:s flyktingkommissariat (UNHCR), av en tredjelandsmedborgare eller en statslös person, från ett tredjeland till vilket den personen har fördrivits, som
 - a) uppfyller kraven för inresa enligt artikel 5.1,
 - b) inte omfattas av de skäl för vägran som fastställs i artikel 6, och
 - c) beviljas internationellt skydd i enlighet med unionsrätten och nationell rätt och har tillgång till en varaktig lösning.
2. *internationellt skydd*: internationellt skydd enligt definitionen i artikel 3.3 i förordning (EU) .../...⁺.

⁺ EUT: Vänligen för in numret på den förordning som finns i dokument PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)).

3. *inresa av humanitära skäl*: inresa till en medlemsstats territorium, efter en framställan – om så begärts av en medlemsstat – från Europeiska unionens asylbyrå (*asylbyrån*), från UNHCR eller från ett annat relevant internationellt organ, av en tredjelandsmedborgare eller en statslös person, från ett tredjeland till vilket den personen har fördrivits, som, på grundval av en inledande utvärdering, åtminstone
- a) uppfyller kraven för inresa enligt artikel 5.2,
 - b) inte omfattas av de skäl för vägran som fastställs i artikel 6, och
 - c) beviljas internationellt skydd i enlighet med artikel 9.17 i denna förordning eller humanitär status enligt nationell rätt som fastställer rättigheter och skyldigheter motsvarande dem som föreskrivs i artiklarna 20–26 och 28–35 i förordning (EU) .../...⁺ för personer som innehar status som subsidiärt skyddsbehövande.
4. *inresa vid nödsituation*: inresa genom vidarebosättning eller inresa av humanitära skäl för personer med brådskande behov av rättsligt eller fysiskt skydd eller med akuta medicinska behov.

⁺ EUT: Vänligen för in numret på den förordning som finns i dokument PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)).

Artikel 3

Unionsram för vidarebosättning och inresa av humanitära skäl

Unionsramen ska

- a) sörja för lagliga och säkra inresor till en medlemsstats territorium för tredjelandsmedborgare eller statslösa personer som uppfyller kraven för inresa och som inte omfattas av skälen för vägran enligt denna förordning, i syfte att bevilja dem internationellt skydd i enlighet med denna förordning eller humanitär status enligt nationell rätt som avses i artikel 2.3 c samt uppmuntra samtliga medlemsstater att trappa upp sina insatser i detta syfte,
- b) bidra till en ökning av unionens bidrag till internationella initiativ för vidarebosättning och inresa av humanitära skäl för att få till stånd en ökning av det totala antalet tillgängliga platser för vidarebosättning och inresa av humanitära skäl,
- c) bidra till att stärka unionens partnerskap med tredjeländer i regioner till vilka ett stort antal personer i behov av internationellt skydd har fördrivits.

Artikel 4

Fastställande av regioner eller tredjeländer från vilka vidarebosättning i eller inresa av humanitära skäl till unionen ska ske

Fastställandet av de regioner eller tredjeländer från vilka vidarebosättning i eller inresa av humanitära skäl till unionen sker ska i första hand utgå från följande:

- a) UNHCR:s uppskattning av de globala vidarebosättningsbehoven.
- b) Möjligheterna att förbättra skyddsmiljön och utöka skyddsutrymmet i tredjeländer.
- c) Omfattningen av och innehållet i tredjeländers åtaganden om vidarebosättning eller inresa av humanitära skäl för att man kollektivt ska kunna bidra till uppfyllandet av de globala vidarebosättningsbehoven enligt UNHCR.

Artikel 5

Uppfyllande av kraven för inresa

1. Med avseende på vidarebosättning ska följande tredjelandsmedborgare eller statslösa personer anses uppfylla kraven för inresa, förutsatt att de också omfattas av minst en av de kategorier som avses i punkt 3 a:
 - a) tredjelandsmedborgare som på grund av en välgrundad fruktan för förföljelse på grund av ras, religion, nationalitet, politisk åskådning eller tillhörighet till en viss samhällsgrupp, i enlighet med definitionen i artikel 10 i förordning (EU) .../...⁺, befinner sig utanför det land där de är medborgare och som inte kan eller på grund av sin fruktan inte vill begagna sig av det landets skydd eller statslösa personer som av samma skäl befinner sig utanför det land där de tidigare hade sin vanliga vistelseort och som inte kan eller, på grund av en sådan fruktan, inte vill återvända till det landet, eller
 - b) tredjelandsmedborgare som befinner sig utanför det land där de är medborgare eller statslösa personer som befinner sig utanför det land där de tidigare hade sin vanliga vistelseort och för vilka det finns grundad anledning att förmoda att de, om de återsändes till sitt ursprungsland eller, när det gäller statslösa personer, till det land där de tidigare hade sin vanliga vistelseort, skulle utsättas för en verklig risk att lida allvarlig skada, i enlighet med definitionen i artikel 15 i förordning (EU) .../...⁺, och som inte kan eller, på grund av sådan risk, inte vill begagna sig av det landets skydd.

⁺ EUT: Vänligen för in numret på den förordning som finns i dokument PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)).

⁺ EUT: Vänligen för in numret på den förordning som finns i dokument PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)).

Personer som har varit föremål för skydd eller bistånd från andra organ eller kontor inom FN än UNHCR vilket av något skäl har upphört utan att deras ställning slutgiltigt har fastställts i enlighet med de relevanta resolutioner som antagits av FN:s generalförsamling ska anses uppfylla de urvalskriterier som anges i denna punkt.

2. Med avseende på inresa av humanitära skäl ska följande tredjelandsmedborgare eller statslösa personer anses uppfylla kraven för inresa, förutsatt att de, åtminstone på grundval av en inledande utvärdering, också omfattas av minst en av de kategorier som avses i punkt 3:
 - a) tredjelandsmedborgare som på grund av en välgrundad fruktan för förföljelse på grund av ras, religion, nationalitet, politisk åskådning eller tillhörighet till en viss samhällsgrupp, i enlighet med definitionen i artikel 10 i förordning (EU) .../...⁺, befinner sig utanför det land där de är medborgare och som inte kan eller på grund av sin fruktan inte vill begagna sig av det landets skydd eller statslösa personer som av samma skäl befinner sig utanför det land där de tidigare hade sin vanliga vistelseort och som inte kan eller, på grund av en sådan fruktan, inte vill återvända, eller

⁺ EUT: För in numret på den förordning som finns i dokument PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)).

- b) tredjelandsmedborgare som befinner sig utanför det land där de är medborgare eller statslösa personer som befinner sig utanför det land där de tidigare hade sin vanliga vistelseort och för vilka det finns grundad anledning att förmoda att de, om de återsändes till sitt ursprungsland eller, när det gäller statslösa personer, till det land där de tidigare hade sin vanliga vistelseort, skulle utsättas för en verklig risk att lida allvarlig skada, i enlighet med definitionen i artikel 15 i förordning (EU) .../...⁺, och som inte kan eller, på grund av sådan risk, inte vill begagna sig av det landets skydd.

Personer som har varit föremål för skydd eller bistånd från andra organ eller kontor inom FN än UNHCR vilket av något skäl har upphört utan att deras ställning slutgiltigt har fastställts i enlighet med de relevanta resolutioner som antagits av FN:s generalförsamling ska anses uppfylla de urvalskriterier som anges i denna punkt.

3. För att anses uppfylla kraven för inresa enligt denna artikel ska en tredjelandsmedborgare eller statslös person också omfattas av minst en av följande kategorier:

- a) Utsatta personer, nämligen
- i) kvinnor och flickor i riskzonen,
 - ii) underåriga, inklusive ensamkommande barn,
 - iii) personer som har överlevt våld eller tortyr, inklusive på grund av kön eller sexuell läggning,

⁺ EUT: Vänligen för in numret på den förordning som finns i dokument PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)).

- iv) personer med rättsligt och/eller fysiskt skyddsbehov, inklusive skydd mot avvisning,
 - v) personer med medicinska behov, inklusive om livräddande behandling inte finns att tillgå i det land till vilket de har tvångsfördrivits,
 - vi) personer med funktionsnedsättning,
 - vii) personer som saknar en förutsebar alternativ varaktig lösning, särskilt personer som befinner sig i utdragna flyktingsituationer.
- b) Vid inresa av humanitära skäl, de familjemedlemmar som avses i punkt 4 till tredjelandsmedborgare eller statslösa personer som är lagligen bosatta i en medlemsstat, eller till unionsmedborgare.
4. I syfte att säkerställa familjesammanhållning ska även följande familjemedlemmar till tredjelandsmedborgare eller statslösa personer som ska beviljas inresa anses uppfylla kraven för inresa:
- a) make/maka eller hans/hennes ogifta partner i en stadigvarande relation, om lag eller praxis i den berörda medlemsstaten behandlar ogifta par på samma sätt som gifta enligt dess lagstiftning om tredjelandsmedborgare eller statslösa personer,

- b) underåriga barn på villkor att de är ogifta och oavsett om de fötts inom eller utom äktenskapet eller adopterats eller erkänts enligt nationell rätt,
- c) fadern, modern eller någon annan vuxen som ansvarar för ett ogift underårigt barn, oavsett om det är enligt lag eller praxis i den berörda medlemsstaten,
- d) syskon,
- e) tredjelandsmedborgare eller statslösa personer som är beroende av hjälp från sitt barn, sin förälder eller en annan familjemedlem till följd av graviditet, ett nyfött barn, svår psykisk eller fysisk sjukdom, allvarlig funktionsnedsättning eller hög ålder, förutsatt att familjebanden existerade i ursprungslandet, att barnet, föräldern eller den andra familjemedlemmen kan ta hand om personen i beroendeställning och att de berörda personerna uttryckt sitt önskemål skriftligen.

Vid tillämpning av denna punkt ska medlemsstaterna vederbörligen ha barnets bästa för ögonen. När tredjelandsmedborgaren eller den statslösa personen är en gift underårig som inte åtföljs av sin make eller maka, kan det anses vara bäst för den underåriga att den underåriga får vara tillsammans med sin ursprungliga familj.

Artikel 6
Skäl att vägra inresa

1. Följande tredjelandsmedborgare eller statslösa personer ska vägras inresa enligt denna förordning:
 - a) Personer som av de behöriga myndigheterna i det land där de har bosatt sig har tillerkänts de rättigheter och skyldigheter som följer med medborgarskap i det landet, eller motsvarande rättigheter och skyldigheter.
 - b) Personer avseende vilka det finns rimliga skäl att anta att
 - i) de har begått ett brott mot freden, en krigsförbrytelse eller ett brott mot mänskligheten, såsom dessa definieras i de internationella instrument som har upprättats för att beivra sådana brott,
 - ii) de har begått ett allvarligt brott,
 - iii) de har gjort sig skyldiga till gärningar som strider mot FN:s syften och grundsatser enligt inledningen och artiklarna 1 och 2 i Förenta nationernas stadga.
 - c) Personer avseende vilka det finns rimliga skäl att anta att de utgör en fara för samhället, allmän ordning, säkerhet eller folkhälsa för den medlemsstat som behandlar inreseakten.

- d) Personer registrerade på en spärrlista i Schengens informationssystem eller i en nationell databas i en medlemsstat.
- e) Personer som har beviljats internationellt skydd av medlemsstater eller humanitär status enligt nationell rätt som avses i artikel 2.3 c.
- f) Personer som en medlemsstat under tre år före inresan har vägrat inresa enligt led c eller d i detta stycke.

Första stycket b ska också gälla personer som anstiftar, eller som på annat sätt deltar i, utförandet av de brott eller gärningar som nämns däri.

2. Följande tredjelandsmedborgare eller statslösa personer kan vägras inresa:

- a) Personer som under tre år före inresan inte har gett sitt samtycke eller har återtagit samtycket till inresa till en viss medlemsstat, i enlighet med artikel 7, förutsatt att de har informerats om följderna av ett sådant återtagande i enlighet med artikel 9.4 b.
- b) Personer som har begått ett eller flera brott som inte omfattas av punkt 1 första stycket b men som skulle ha gett ett högsta fängelsestraff på minst ett år om de hade begåtts i den medlemsstat som behandlar inreseakten, såvida inte åtalet eller straffet skulle ha varit preskriberat eller – vid fällande dom för ett sådant brott – en notering avseende den domen skulle ha strukits från det nationella straffregistret i enlighet med rätten i den medlemsstat som behandlar inreseakten.

- c) Personer som vägrar att delta i ett sådant informationsprogram före avresan som avses i artikel 9.22.
 - d) Personer för vilka en medlemsstat inte kan tillhandahålla nödvändigt lämpligt stöd mot bakgrund av dessa personers utsatthet.
3. De skäl som anges i denna artikel ska vara tillämpliga under förutsättning att de inte innebär diskriminering på grund av bland annat kön, ras, hudfärg, etniskt eller socialt ursprung, genetiska särdrag, språk, religion eller tro, politisk eller annan åsikt, tillhörighet till nationell minoritet, förmögenhet, börd, funktionsnedsättning, ålder eller sexuell läggning.

Artikel 7

Samtycke

1. Inreseförfarandet enligt artikel 9 ska tillämpas på tredjelandsmedborgare eller statslösa personer som har gett sitt samtycke till inresa och som därefter inte har återtagit sitt samtycke, inbegripet genom att vägra att resa in till en viss medlemsstat.

2. Om en tredjelandsmedborgare eller en statslös person underlåter att tillhandahålla tillgänglig information eller tillgängliga uppgifter som är nödvändiga för genomförandet av det förfarande som föreskrivs i artikel 9.3 eller underlåter att närvara vid den personliga intervju som föreskrivs i artikel 9.6 kan den personen anses ha implicit återtagit det samtycke till inresa som avses i punkt 1 i den här artikeln, såvida inte personen inte har informerats i enlighet med artikel 9.4, uppfyller skyldigheterna inom en rimlig tidsperiod eller kan visa att underlåtenheten att tillhandahålla information eller uppgifter eller att närvara vid den personliga intervjun berodde på omständigheter som låg utanför den personens kontroll.

Artikel 8

Unionsplan för vidarebosättning och inresa av humanitära skäl

1. På grundval av ett förslag från kommissionen ska rådet via en genomförandeakt anta en tvåårig unionsplan för vidarebosättning och inresa av humanitära skäl (unionsplanen) under året före den tvåårsperiod då den ska genomföras.

Kommissionen ska utan dröjsmål informera Europaparlamentet om sitt förslag till utkast till unionsplan, och rådet ska regelbundet informera Europaparlamentet om hur antagandet av unionsplanen framskrider.

Rådet ska utan dröjsmål informera Europaparlamentet och kommissionen om det slutliga utkastet till unionsplan. Rådet ska utan dröjsmål översända unionsplanen till Europaparlamentet när den har antagits.

2. Vid genomförandet av denna artikel ska rådet och kommissionen vederbörligen beakta utfallet av mötena i den högnivåkommitté för vidarebosättning och inresa av humanitära skäl som inrättas enligt artikel 11 samt UNHCR:s prognos över de globala vidarebosättningsbehoven.
3. Unionsplanen ska innehålla följande:
 - a) Det totala antal personer som ska beviljas inresa till medlemsstaternas territorium, med angivande av andelen personer som ska omfattas av vidarebosättning, inresa av humanitära skäl respektive inresa vid nödsituation, varvid andelen personer som omfattas av vidarebosättning ska vara minst cirka 60 % av det totala antalet personer som ska beviljas inresa.
 - b) Information om medlemsstaternas deltagande och deras bidrag till det totala antal personer som ska beviljas inresa och den andel personer som ska omfattas av vidarebosättning, inresa av humanitära skäl och inresa vid nödsituation i enlighet med led a i denna punkt, med full respekt för de indikationer som medlemsstaterna har gett i den högnivåkommitté för vidarebosättning och inresa av humanitära skäl som inrättas enligt artikel 11.
 - c) En specificering av de regioner eller tredjeländer från vilka vidarebosättning eller inresa av humanitära skäl ska ske enligt artikel 4.

4. Unionsplanen kan vid behov innefatta följande:
 - a) En beskrivning av den särskilda grupp eller grupper av tredjelandsmedborgare eller statslösa personer för vilka unionsplanen ska gälla.
 - b) Uppgifter om arrangemang för lokal samordning samt praktiskt samarbete mellan medlemsstaterna, med stöd av asylbyrån i enlighet med artikel 10, och med tredjeländer, UNHCR och andra relevanta partner.
5. Inresa vid nödsituation ska tillämpas oberoende av från vilka regioner eller tredjeländer vidarebosättning eller inresa av humanitära skäl ska ske.
6. När så krävs till följd av nya omständigheter, t.ex. en oförutsedd humanitär kris utanför de regioner eller tredjeländer som avses i unionsplanen, ska rådet, på förslag av kommissionen, när så är lämpligt, ändra unionsplanen exempelvis genom att lägga till regioner eller tredjeländer till dem från vilka inresa ska ske enligt artikel 4.

Artikel 9

Inreseförfarande

1. Vid vidarebosättning ska medlemsstaterna, vid genomförandet av unionsplanen, begära att UNHCR hänvisar tredjelandsmedborgare eller statslösa personer till dem.

Vid inresa av humanitära skäl får medlemsstaterna, vid genomförandet av unionsplanen, begära att asylbyrån, UNHCR eller något annat relevant internationellt organ hänvisar tredjelandsmedborgare eller statslösa personer till dem.

2. En medlemsstat ska göra en bedömning av huruvida en tredjelandsmedborgare eller en statslös person som avses i punkt 1 omfattas av unionsplanen.

En medlemsstat kan ge företräde till en tredjelandsmedborgare eller en statslös person som har

- a) familjeband till tredjelandsmedborgare eller statslösa personer som är lagligen bosatta i en medlemsstat eller med unionsmedborgare,
 - b) påvisade sociala band eller andra egenskaper som kan underlätta integrationen i den medlemsstat som genomför ett inreseförfarande, inbegripet lämpliga språkkunskaper eller tidigare vistelse i den medlemsstaten,
 - c) särskilt behov av skydd eller är särskilt utsatta.
3. Efter att ha identifierat en tredjelandsmedborgare eller en statslös person som omfattas av unionsplanen och för vilken medlemsstaten avser att genomföra ett inreseförfarande, ska en medlemsstat registrera följande information om den personen:
 - a) Tredjelandsmedborgarens eller den statslösa personens namn, födelsedatum, kön och nationalitet,

- b) Typ och nummer på alla tredjelandsmedborgarens eller den statslösa personens identitets- eller resehandlingar.
- c) Registreringsdatum och registreringsplats, och vilken myndighet som utförde registreringen.

Ytterligare uppgifter som är nödvändiga för genomförandet av punkterna 6 och 9 kan inhämtas då registreringen sker.

- 4. Medlemsstaterna ska informera tredjelandsmedborgare eller statslösa personer för vilka de genomför ett inreseförfarande om följande:
 - a) Syftena med och de olika stegen i inreseförfarandet.
 - b) Följderna av ett återtagande av samtycke i enlighet med artikel 7 och av en vägran att delta i ett sådant informationsprogram före avresan som avses i punkt 22 i den här artikeln.
- 5. När personuppgifterna samlas in ska medlemsstaterna tillhandahålla de tredjelandsmedborgare eller statslösa personer för vilka de genomför ett inreseförfarande följande information som de är skyldiga att tillhandahålla enligt förordning (EU) 2016/679 skriftligen, och när så är nödvändigt muntligen. Den informationen ska tillhandahållas i koncis, transparent, begriplig och lättillgänglig form med användning av ett klart och tydligt språk, som är anpassat till behoven hos underåriga och personer med särskilda behov och på ett språk som tredjelandsmedborgarna eller de statslösa personerna förstår eller kan förväntas förstå.

6. Medlemsstaterna ska bedöma huruvida de tredjelandsmedborgare eller statslösa personer för vilka de genomför ett inreseförfarande uppfyller de urvalskriterier som anges i artikel 5 och huruvida de omfattas av de skäl för att vägra inresa som anges i artikel 6.

Medlemsstaterna ska göra denna bedömning särskilt på grundval av skriftlig bevisning inklusive, i förekommande fall, information från UNHCR om huruvida tredjelandsmedborgarna eller de statslösa personerna uppfyller kraven för flyktingstatus, på grundval av en personlig intervju eller en kombination av båda.

7. Vid vidarebosättning ska medlemsstaterna begära att UNHCR gör en fullständig bedömning av huruvida de tredjelandsmedborgare eller de statslösa personer som omfattas av ett inreseförfarande

- a) omfattas av unionsplanen,
- b) tillhör en av de kategorier av utsatta personer som anges i artikel 5.3 a eller har familjeband i enlighet med artikel 5.4 samt anger skälen till denna bedömning,
- c) räknas som flyktingar i den mening som avses i artikel 1 i Genèvekonventionen.

Medlemsstaterna får begära att de kriterier som anges i punkt 2 andra stycket beaktas.

8. Vid inresa av humanitära skäl får medlemsstaterna begära att UNHCR gör en bedömning av huruvida de tredjelandsmedborgare eller statslösa personer som hänvisas till dem av UNHCR
- a) räknas som flyktingar i den mening som avses i artikel 1 i Genèvekonventionen,
 - b) tillhör en av de kategorier av utsatta personer som anges i artikel 5.3 a eller har familjeband i enlighet med artikel 5.3 b.

Medlemsstaterna får begära att de kriterier som anges i punkt 2 andra stycket beaktas.

9. Medlemsstaterna ska fatta beslut om inresa för tredjelandsmedborgare eller statslösa personer på grundval av den bedömning som avses i punkt 6 så snart som möjligt och senast sju månader från registreringsdatumet. Medlemsstaterna får förlänga denna tidsfrist med upp till tre månader i händelse av komplexa sakfrågor eller rättsliga frågor.
10. Vid inresa vid nödsituation ska medlemsstaterna fatta ett beslut så snart som möjligt och sträva efter att göra detta senast en månad från registreringsdatumet.

11. Medlemsstaterna ska avbryta ett inreseförfarande i vilket tredjelandsmedborgarna eller de statslösa personerna har återtagit sitt samtycke såsom avses i artikel 7.

En medlemsstat får avbryta ett inreseförfarande under följande omständigheter:

- a) Om den har konstaterat att det totala antal tredjelandsmedborgare eller statslösa personer som har beviljats inresa överstiger dess bidrag enligt unionsplanen.
- b) Om den har beslutat att ge företräde till tredjelandsmedborgare eller statslösa personer i enlighet med punkt 2 c.
- c) Om den har konstaterat att den på grund av omständigheter utanför dess kontroll inte kan iaktta de tidsfrister som avses i punkt 9.

Med förbehåll för kapitel V i förordning (EU) 2016/679 ska skälen till att förfarandet avbryts meddelas UNHCR när så är nödvändigt för att UNHCR ska kunna utföra sina uppgifter när det gäller hänvisningar av tredjelandsmedborgare eller statslösa personer till medlemsstaterna eller till tredjeländer i enlighet med den här förordningen eller i enlighet med sitt mandat, såvida det inte finns ett övervägande allmänintresse av att inte göra så.

12. Medlemsstaterna ska lagra uppgifter om personer till vilka de beviljar internationellt skydd och humanitär status enligt nationell rätt enligt denna förordning, under fem år från registreringsdatumet. För personer som har vägrats inresa på någon av de grunder som avses i artikel 6.1 första stycket f, ska sådana uppgifter lagras i tre år från den dag då ett negativt beslut om inresa fattades.

Vid utgången av den tillämpliga perioden ska medlemsstaterna radera uppgifterna.

Medlemsstaterna ska radera uppgifter om en person som har erhållit medborgarskap i en medlemsstat före utgången av denna period så snart som de får veta att personen i fråga har fått sådant medborgarskap.

Om en medlemsstat avbryter ett inreseförfarande enligt punkt 11 första stycket, ska medlemsstaten lagra de uppgifter som rör den berörda personen i tre år från dagen för avbrytandet. Om en medlemsstat avbryter ett inreseförfarande enligt punkt 11 andra stycket, ska medlemsstaten radera de uppgifter som rör den berörda personen dagen för avbrytandet.

13. Om en medlemsstats beslut enligt punkt 9 är negativt, ska den berörda tredjelandsmedborgaren eller statslösa personen inte beviljas inresa till den medlemsstaten.

Med förbehåll för kapitel V i förordning (EU) 2016/679 ska skälen till ett negativt beslut meddelas UNHCR när så är nödvändigt för att UNHCR ska kunna utföra sina uppgifter när det gäller hänvisningar av tredjelandsmedborgare eller statslösa personer till medlemsstaterna eller till tredjeländer i enlighet med den här förordningen eller i enlighet med sitt mandat, såvida det inte finns ett övervägande allmänintresse av att inte göra så.

En medlemsstat som har fattat ett negativt beslut enligt första stycket får kräva att höras av en annan medlemsstat under den andra medlemsstatens behandling av inreseakten.

14. Om en medlemsstats beslut enligt punkt 9 är positivt ska punkterna 15–22 tillämpas före eller efter det att den berörda personen har rest in på dess territorium.
15. Enligt punkt 14 i denna artikel ska en medlemsstat som avses däri fatta beslut om att bevilja flyktingstatus, om tredjelandsmedborgaren eller den statslösa personen i fråga uppfyller kraven för flyktingstatus eller status som subsidiärt skyddsbehövande, om tredjelandsmedborgaren eller den statslösa personen i fråga uppfyller kraven för att betecknas som subsidiärt skyddsbehövande.

Ett sådant beslut ska ha samma verkan som ett beslut om beviljande av flyktingstatus eller status som subsidiärt skyddsbehövande enligt artikel 13 eller 18 i förordning (EU) .../...⁺, när personen i fråga har rest in på en medlemsstats territorium.

Medlemsstaterna får utfärda uppehållstillstånd som gäller permanent eller tills vidare på förmånligare villkor i enlighet med i artikel 13 i rådets direktiv 2003/109/EG¹².

16. Enligt punkt 14 i denna artikel ska en medlemsstat som avses däri fatta ett beslut om att utfärda ett uppehållstillstånd för en familjemedlem till tredjelandsmedborgaren eller den statslösa personen i fråga, enligt artikel 5.4, som inte för egen del uppfyller kraven för internationellt skydd.

Ett sådant beslut ska ha samma verkan som ett beslut om utfärdande av uppehållstillstånd som avses i artikel 23.1 i förordning (EU) .../...⁺, när personen i fråga har rest in på en medlemsstats territorium.

⁺ EUT: Vänligen för in numret på den förordning som finns i dokument PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)).

¹² Rådets direktiv 2003/109/EG av den 25 november 2003 om varaktigt bosatta tredjelandsmedborgares ställning (EUT L 16, 23.1.2004, s. 44).

17. Enligt punkt 14 i denna artikel får en medlemsstat som avses däri vid inresa av humanitära skäl bevilja internationellt skydd eller, utan att det påverkar rätten att ansöka om internationellt skydd, humanitär status enligt nationell rätt som fastställer rättigheter och skyldigheter motsvarande dem som föreskrivs i artiklarna 20–26 och 28–35 i förordning (EU) .../...⁺ för personer som innehar status som subsidiärt skyddsbehövande.

Ett sådant beslut får verkan när personen i fråga har rest in på medlemsstatens territorium.

18. Enligt punkt 14 i denna artikel ska en medlemsstat som avses däri fatta ett beslut om att utfärda ett uppehållstillstånd för en familjemedlem till tredjelandsmedborgaren eller den statslösa personen i fråga, enligt artikel 5.4, som inte för egen del uppfyller kraven för internationellt skydd eller humanitär status enligt nationell rätt som avses i artikel 2.3 c.

Ett sådant beslut ska ha samma verkan som ett beslut om utfärdande av uppehållstillstånd som avses i artikel 23.1 i förordning (EU) .../...⁺, när personen i fråga har rest in på en medlemsstats territorium.

⁺ EUT: Vänligen för in numret på den förordning som finns i dokument PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)).

19. Enligt punkt 14 i denna artikel ska en medlemsstat som avses däri eller berörd partner på medlemsstatens vägnar i enlighet med artikel 10.3 meddela berörda tredjelandsmedborgare eller statslösa personer om alla beslut enligt punkterna 15 och 17 i den här artikeln.

I fall där ett sådant beslut fattades innan den berörda personen reste in på medlemsstatens territorium, får det meddelandet lämnas efter sådan inresa.

20. Enligt punkt 14 i denna artikel ska en medlemsstat som avses däri göra sitt yttersta för att säkerställa inresa på sitt territorium så snart som möjligt och senast tolv månader från den dag då beslutet fattades.

Vid inresa vid nödsituation ska medlemsstaten säkerställa en snabb överföring av tredjelandsmedborgaren eller den statslösa personen efter dagen för det positiva beslutet enligt punkt 9.

21. Enligt punkt 14 i denna artikel ska en medlemsstat som avses däri vid behov erbjuda sig att ordna resan, inklusive hälsokontroller för att fastställa om berörda personer är i stånd att resa, och tillhandahålla kostnadsfri transport till sitt territorium, inbegripet, vid behov, hjälp med utreseförfarandena i det tredjeland från vilket tredjelandsmedborgaren eller den statslösa personen i fråga beviljas inresa.

Om en medlemsstat ordnar resan enligt första stycket ska den ta hänsyn till de berörda personernas särskilda behov med avseende på deras eventuella utsatthet.

22. Enligt punkt 14 i denna artikel ska en medlemsstat som avses däri, om det är möjligt, erbjuda tredjelandsmedborgarna eller de statslösa personerna i fråga informationsprogram före avresan som ska vara kostnadsfria och lättillgängliga och som kan innehålla information om deras rättigheter och skyldigheter, språkkurser och information om hur medlemsstaten fungerar socialt, kulturellt och politiskt.

Om det inte är görligt att tillhandahålla sådana informationsprogram ska medlemsstaterna åtminstone tillhandahålla information om deras rättigheter och skyldigheter för tredjelandsmedborgare eller statslösa personer.

23. Personuppgifter som behandlas av en medlemsstat enligt denna artikel ska inte översändas till eller göras tillgängliga för tredjeländer, internationella organ eller privata enheter som är etablerade i unionen eller i ett tredjeland i andra fall än de som anges i denna artikel.

24. Medlemsstaterna ska överföra uppgifter för de personer som omfattas av denna förordning i enlighet med artikel 18 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) .../...¹³⁺
25. Medlemsstaterna ska inte i något skede av förfarandet diskriminera någon på grund av kön, ras, hudfärg, etniskt eller socialt ursprung, genetiska särdrag, språk, religion eller tro, politisk eller annan åsikt, tillhörighet till nationell minoritet, förmögenhet, börd, funktionsnedsättning, ålder eller sexuell läggning.

¹³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) .../... av den ...om inrättande av Eurodac för jämförelse av biometriska uppgifter för att effektivt tillämpa Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) .../... och (EU) .../... och rådets direktiv 2001/55/EG, och identifiera tredjelandsmedborgare och statslösa personer som vistas olagligt och om framställningar från medlemsstaternas brottsbekämpande myndigheter och Europol om jämförelse med Eurodacuppgifter för brottsbekämpande ändamål, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) 2018/1240 och (EU) 2019/818 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 603/2013 (EUT L ..., ELI: ...).

⁺ EUT: Vänligen för in numret på den förordning som finns i dokument PE-CONS .../... (2016/0132(COD)) och för in nummer, datum och EUT-hänvisning avseende den förordningen i fotnoten.

Artikel 10
Operativt samarbete

1. För att underlätta genomförandet av unionsplanen ska medlemsstaterna utse nationella kontaktpunkter och de kan besluta att utse sambandsmän i tredjeländer.
2. Asylbyrån kan stödja medlemsstaterna på deras begäran i enlighet med artikel 9.1 i denna förordning eller, när så fastställs i unionsplanen i enlighet med artikel 8.4 b i denna förordning. Detta stöd kan inbegripa att samordna det tekniska samarbetet mellan medlemsstaterna, hjälpa medlemsstaterna att genomföra unionsplanen, utbilda personal som genomför inreseförfarandet, tillhandahålla information till tredjelandsmedborgare eller statslösa personer i enlighet med artikel 9.4, 9.5 och 9.25 i denna förordning, underlätta gemensam användning av infrastruktur och bistå medlemsstaterna i samarbetet med tredjeländer för genomförande av inreseförfarandet enligt förordning (EU) 2021/2303.

Asylbyrån får också samordna utbytet av bästa praxis mellan medlemsstaterna i fråga om genomförandet av denna förordning och integrationen av vidarebosatta personer i deras mottagande samhälle.

3. För genomförandet av unionsplanen, och särskilt för att meddela berörda tredjelandsmedborgare eller statslösa personer om det beslut som medlemsstaterna fattat i enlighet med artikel 9.15 och 9.17, och för att genomföra informationsprogram före avresa, hälsokontroller för att fastställa om berörda personer är i stånd att resa, researrangemang och andra praktiska arrangemang, kan medlemsstaterna få hjälp av berörda partner på begäran av medlemsstaten eller i enlighet med de arrangemang för lokal samordning och praktiskt samarbete för unionsplanen som fastställts i enlighet med artikel 8.4 b.

Artikel 11

Högnivåkommittén för vidarebosättning och inresa av humanitära skäl

1. Det ska inrättas en högnivåkommitté för vidarebosättning och inresa av humanitära skäl (*högnivåkommitén*). Den ska bestå av företrädare för Europaparlamentet, rådet, kommissionen och medlemsstaterna.

Asylbyrån, UNHCR och Internationella organisationen för migration ska bjudas in till mötena i högnivåkommittén.

Andra relevanta organisationer, inbegripet organisationer i det civila samhället, kan bjudas in till mötena i högnivåkommittén rörande frågor inom deras kompetensområden.

Företrädare för Island, Liechtenstein, Norge och Schweiz ska bjudas in till att delta i mötena i högnivåkommittén, om de har meddelat sin avsikt att associeras till genomförandet av unionsplanen.

2. Högnivåkommittén ska ledas av kommissionen. Den ska sammanträda minst en gång om året och vid behov på inbjudan av kommissionen eller på begäran av en medlemsstat eller Europaparlamentet.
3. Högnivåkommittén ska råda kommissionen i frågor som rör genomförandet av unionsramen, inbegripet när det gäller ett rekommenderat antal personer som ska beviljas inresa samt från vilka regioner eller tredjeländer sådan inresa ska ske, med beaktande av UNHCR:s prognos med de globala vidarebosättningsbehoven. Den får lämna rekommendationer.

Kommissionen ska offentliggöra protokollen från mötena i högnivåkommittén, såvida inte ett sådant offentliggörande skulle undergräva skyddet för det allmänna samhällsintresset eller enskilda intressen enligt definitionen i artikel 4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001¹⁴.

4. Kommissionen ska samråda med högnivåkommittén och beakta resultatet av mötena i högnivåkommittén vad gäller frågor som rör genomförandet av unionsramen.

¹⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar (EUT L 145, 31.5.2001, s. 43).

5. Med beaktande av resultatet av mötena i högnivåkommittén enligt denna artikel ska kommissionen uppmana medlemsstaterna att ange detaljerna för sitt deltagande och för sitt bidrag på frivillig grund till det totala antal personer som ska beviljas inresa, inbegripet typen av inresa och de regioner eller tredjeländer från vilka inresa ska äga rum i enlighet med artiklarna 4 och 8.
6. Kommissionen ska, på eget initiativ eller på rekommendation av en eller flera medlemsstater eller Europaparlamentet, sammankalla ett möte i högnivåkommittén i syfte att diskutera möjligheten till inresa för personer enligt artikel 8.6 i syfte att hantera nya omständigheter, t.ex. en oförutsedd humanitär kris i regioner eller tredjeländer som inte ingår i unionsplanen.
7. Högnivåkommittén får vid behov själv fastställa sin arbetsordning.

Artikel 12

Associering med Island, Liechtenstein, Norge och Schweiz

Island, Liechtenstein, Norge och Schweiz ska inbjudas att associera sig till genomförandet av unionsplanen. En sådan associering ska ta vederbörlig hänsyn till denna förordning, särskilt när det gäller det förfarande som anges i artikel 9 och rättigheter och skyldigheter för personer som beviljats inresa.

Artikel 13
Ekonomiskt stöd

Ekonomiskt stöd till medlemsstaterna för vidarebosättning och inresa av humanitära skäl ska genomföras i enlighet med förordning (EU) 2021/1147.

Artikel 14
Ändringar av förordning (EU) 2021/1147

Förordning (EU) 2021/1147 ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 2 ska ändras på följande sätt:

a) Led 5 ska ersättas med följande:

”5) *inresa av humanitära skäl*: inresa av humanitära skäl i enlighet med definitionen i artikel 2.3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) .../...⁺.”

* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) .../... av den ... om inrättande av en unionsram för vidarebosättning och inresa av humanitära skäl samt om ändring av förordning (EU) 2021/1147 (EUT L, ..., ELI ...).”

⁺ EUT: Vänligen för in numret på denna förordning, som finns i dokument PE-CONS 18/24 (2016/0225(COD)) och för in nummer, datum och EUT-hänvisning för den förordningen i fotnoten.

b) Led 8 ska ersättas med följande:

”8) *vidarebosättning*: vidarebosättning enligt definitionen i artikel 2.1 i förordning (EU) .../...⁺”

2. I artikel 19 ska punkterna 1, 2 och 3 ersättas med följande:

- ”1. En medlemsstat ska, utöver anslaget enligt artikel 13.1 a i denna förordning, motta ett belopp på 10 000 EUR för varje person som beviljats inresa genom vidarebosättning inom unionsramen för vidarebosättning och inresa av humanitära skäl som inrättats genom förordning (EU) .../...⁺.
2. En medlemsstat ska, utöver anslaget enligt artikel 13.1 a i denna förordning, motta ett belopp på 6 000 EUR för varje person som beviljats inresa av humanitära skäl inom unionsramen för vidarebosättning och inresa av humanitära skäl som inrättats i enlighet med förordning (EU) .../...⁺ eller som beviljas inresa enligt ett nationellt vidarebosättningsprogram.
3. Det belopp som avses i punkt 2 ska höjas till 8 000 EUR för varje person som beviljats inresa av humanitära skäl enligt ett nationellt vidarebosättningsprogram och som tillhör en eller flera av nedanstående utsatta grupper:
 - a) Kvinnor och barn i riskzonen.

⁺ EUT: Vänligen för in numret på denna förordning, som finns i dokument PE-CONS 18/24 (2016/0225(COD)).

- b) Ensamkommande barn.
- c) Personer med medicinska behov som endast kan tillgodoses genom inresa av humanitära skäl.
- d) Personer i behov av inresa av humanitära skäl av juridiska eller fysiska skyddsrelaterade skäl, inbegripet vålds- och tortyroffer.”

Artikel 15

Utvärdering och översyn

1. Kommissionen ska senast den ... [fyra år från dagen för denna förordnings ikraftträdande] rapportera till Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av denna förordning, inbegripet artikel 9.2 b, och om medlemsstaternas bidrag till genomförandet av unionsplanen i enlighet med artikel 8 och om samtliga medlemsstaters ansträngningar för att trappa upp sina insatser avseende vidarebosättning och inresa av humanitära skäl för att väsentligen bidra till uppfyllandet av de globala vidarebosättningsbehoven. Rapporten ska när så är lämpligt åtföljas av förslag för att det målet ska kunna uppnås.
2. Medlemsstaterna ska tillhandahålla kommissionen och asylbyrån den information som behövs för att utarbeta rapporten enligt punkt 1.

3. Europaparlamentet och rådet ska, på grundval av kommissionens förslag, se över denna förordning inom två år efter det att kommissionen lagt fram sin rapport enligt punkt 1, mot bakgrund av innehållet i den rapporten.

Artikel 16

Ikraftträdande

1. Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.
2. Artikel 9.24 ska tillämpas från och med den ... [den dag då artikel 18 i förordning (EU) .../...⁺ börjar tillämpas].

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdad i ... den ...

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

⁺ EUT: Vänligen för in numret på den förordning som finns i dokument PE-CONS 15/24 (2016/0132(COD)).